

Pirjo Pesonen

Koskettavia kohtaamisia kurssikeskuksessa

Opaskirja itsetuntemukseen ja vuorovaikutukseen

***Koskettavia
kohtaamisia
kurssikeskuksessa***

Pirjo Pesonen

***K o s k e t t a v i a
k o h t a a m i s i a
k u r s s i -
k e s k u k s e s s a***

**Opaskirja itsetuntemukseen ja
vuorovaikutukseen**

Kiitokset veljelleni Maunolle avuliaasta opastuksesta kirjaprojektin toteutuksessa ja kälylleni Marjutille sisällön arvioimisesta ja tarkistuksesta.

Kirjan henkilöiden kertomukset uni-, näky- ja parantumiskokemuksista ovat todellisia kokemuksia. Henkilöt, ympäristö ja kurssikeskus ovat kirjoittajan luomia.

Kannen kuva: Mauno Pesonen

© 2021 Pirjo Pesonen

Kustantaja: BoD-Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD-Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-1923-7

Sisällysluettelo

Alussa	7
Ilta	22
Terassilla	33
Yöllä	50
Toisen päivän aamu	58
Tellervo	73
Kurssilla	88
Kohtaamisia	110
Retki	123
Illanviettoja	140
Keskusteluja	154
Kolmannen päivän aamu	178
Iltapäivä	202
Viimeinen ilta	231
Neljännän päivän aamu	252
Lopussa	264
Kirjallisuutta	281

A l u s s a

Maantien viereen pysähtyneestä, pintakiiltonsa menettäneestä farmariautosta nousi tielle reipas nuori mies vaaleanruskeine, liehuvine hiuksineen. Mies harppoi pitkän askelin kolmen naisen luo, jotka olivat juuri jalkautuneet bussin uumenista ulos kesäisen auringon kuumentamalle asfaltille. Mies hymyili ilikurisesti, tervehti suurieleisesti kumartaen:

– Hyvää päivää, arvon leidit! Olette tulossa Toivonrantaan, eikö niin? Nouskaa vaan autoon, tässä kuljetukseenne, olkaa hyvät!

Naiset tervehtivät nauraen ja pyrähtivät matkakasseineen autoon. Välitön vastaanotto sulatti pois jännityksen ja pelon uuden tilanteen kohtaamisesta, joka oli kaiherthanut naisten mielen pohjalla koko pitkän ja puuduttavan bussimatkan ajan. Mirva istahti auton etupenkille esittäytyen kuljettajalle ja takapenkille asettautuneille kanssamatkustajille:

– Hei kaikki, tässä Mirva Mäntymaa. Olen into piu-

keana odottaessani, mitä tästä kurssista seuraa.

– Minä olen Helen, olen tullut Imatralta saakka bus-si-juna-bussimenetelmällä, mainitsi vaalea, hentoinen nuori nainen kirkkaalla, sointuvalla äänellään.

– Ja minä olen taivaltanut suoraan Helsingistä bussilla tänne, Rosa Grönmarkiksi ilmoittautunut tuke-vahko nainen sanoi tummanruskean afrokampauksensa uumenista hiljaisella, monotonisella äänellä. – Toivon vihdoinkin tapahtuvan jotain uutta. Odotan löytäväni täältä uuden ja elämisen arvoisen elämän.

Se oli voimakkaasti ilmaistu. Autoon laskeutui häm-mentynyt, mietteliäs hiljaisuus.

Auto läksi suuntaamaan pitkin kapeaa ja mutkaista sora-tietä kohti mäkistä ja tiheäkuusikkoista metsätaivalta. Nuori mies esitteli olevansa Joonas, kurssikeskuksen joka paikan höylä. Hän kertoi opiskelevansa yliopistossa, mutta asuu nyt kesän ajan kurssikeskuksessa vanhempi-ensa kanssa, auttelee vierailijoiden saapuessa ja koulu-tuspäivinä ojentaa auttavan kätensä. Hän pyrkii kuunte-lemään tarkalla korvalla vierailijoiden toiveet ja täyttä-mään ne kohtuuden rajoissa. Joonas kertoili rentoon tapaansa vastaanottaneensa jo toiset, omilla autoillaan kurssille saapuneet. Hän sanoi tallentaneensa heidät ma-joitustiloihin ja lupasi, että heihin voi törmätä vierasta-lossa, tai viimeistään silloin, kun kaikki kokoontuvat koululle tervetulokahveja nauttimaan.

Lopulta metsätaival päättyi. Edessä avautui pihapiiri monine rakennuksineen, taustalla välkehti järvenselkä

auringon kylväessä timanteilta säihkyvää loistoaan veden ylle. Tie nousi mäelle, jossa lepäsi punamullalla maalattu, kaunis päärakennus valkoisine ikkunapuitteineen ja ovenpielineen. Kuisti oli maalauksellisen kaunis valkoisine ristikkolaudoituksineen. Perennat panivat paras-taan värikylläisyydessään kuistin molemmin puolin. Taloa lähestyttäessä ensimmäiseksi avautui raivattu parkkialue oikealle kaartuvan tien päässä. Siellä seisoskeli muutama auto täsmälliseen riviin ryhmittyneenä. Parkkialueen vieressä oli pitkä, yksikerroksinen rakennus, jonka Joonas mainitsi olevan heidän kotinsa seuraavien päivien ajan. Se oli valkoiseksi maalattu, lautaverhoiltu talo, jota somisti lukuisat pihlajat talon edessä. Heti talon takana näkyvyyden peitti sekametsä tiheine aluskasvillisuuksineen.

Joonas pysäköi auton vierastalon eteen päästääkseen matkalaiset auton ahtaudesta vapauteen. Hän ponnahti ulos autosta avaimia kilistellen.

– Mennäänpä etsimään huoneenne, että pääsette pesulle ja vaihtamaan vaatteenne rennompaa oleskelua varten, Joonas kehotteli johdattaen naiset talon uumeeniin.

Eteisaulasta avautui käytävät molempiin suuntiin. Joonas kertoi käytävän molemmissa päissä olevan sanitetitilat. Sieltä löytyvät suihkut, rantasauna lämmite-tään joka ilta. Tervetulotapaaminen alkaa puolen tunnin päästä päärakennuksen ruokasalissa. Joonaksen mukaan ulkopuolisia vierailijoita ei tämän kurssin aikana ole tulossa yhteiseloä rikkomaan.

Mirva sovitti Joonaksen antamaa avainta käytävän päässä olevan toiseksi viimeisen oven lukkoon, joka avautui napsahtaen. Ahaa, siis opiskelijaboksi, Mirva tuumasi itsekseen silmäiltyään niukkaakin niukempaa kalustusta. Sentään lavuaari löytyy, sepä hyvä. Saa ainakin vettä, jos jano yllättää ja voi pestä kätensä jonottamatta. Kirjoituspöytä tuoleineen oli asetettu etupihalle aukeavan ikkunan ääreen. Kauniit, lohenpunaiset puuvillaverhot reunustivat kaksiruutuista ikkunaa. Kapeaa laverisänkyä peitti punavalkoraidallinen päiväpeite, jonka päällä lepäsi kaksi valkoista tyynyä. Nurkassa seisoi ovellinen, valkoinen vaatekaappi hyllyineen ja vaateripustimineen. Vesipiste pienine lavuaareineen oli oven vieressä, peilikin löytyi lavuaarin yläpuolelta. Käsienpesuaine pumppupullossa nökötti vesihanan vieressä, muita pesuaineita ei näkynyt, kai ne piti kaivaa omista matkatavaroista. Vaaleanharmaan laualattian päälle oli levitetty ruskean, punaruskean ja valkoisen värisekamelskaa hehkuttava bukleematto. Yksi pienikokoinen, mitäänsanomaton maisemataulu roikkui sängyn vastaisella seinällä. No, menetteleehän tämä, jos käy lähinnä nukkumassa. Pitäisi siis viihtyä kurssilaisten kanssa niin hyvin, ettei tarvitsisi paeta heitä tähän koloon, Mirva tuumaili ja ryhtyi reippaasti toimeen purkaakseen laukustaan vaihtovaatteet esille ja vapautuakseen hiestyneistä ja kiristäivistä matkavaatteista. Suihkuun ei ehdi, joten Mirva suoritti pikapesun ylävartalolleen pienessä vesipisteessään, suihkautti dödöt kainaloihin ja vedettyään leggingsit sekä paitapuseron päällensä, olemus oli

taas raikas ja puhtoinen. Sitten vaan menoksi, uusia tuulia tavoittelemaan, kunpa vihdoinkin löytyisi uskallus avautua omana itsenään. Ai niin, pitäisi kai ensin löytää itsensä, Mirva lausahti, työnsi avaimen ja puhelimen taskuunsa astellen pihan kesäiseen lämpöön.

Kurssilaisia oli jo kiirehtimässä kurssitalolle. Mirva liittyi joukkoon, matkatovereita ei näkynyt. Kuistin ovi oli kutsuvasti avoinna ja ahtaantuntuiseen eteiseen päästyään Mirva huomasi lattian täyttyneen kenkäkokoelmista. Harmi, kun en huomannut ottaa sisätossuja matkalaukusta, paljain jaloinko minun nyt pitäisi tassutella? En suostu riisumaan kenkiä, hän päätti ja siirtyi toisten vanavedessä eteisen vasemman seinän perällä olevasta avoimesta ovesta avaraan, valoisaan ruokasaliin.

Suurista ruutuikkunoista avautui upea järvinäkymä. Kaksi pitkää ruokapöytää täytti salin kummankin seinustan, joista toisen ääreen kukin haki istumapaikkansa. Kaikki ryhmittyivät saman pöydän ääreen, vierekkäin. Kas, rohkeita suomalaisia, kun uskaltautuvat istumaan toistensa lähellä. Taitaa olla ainutlaatuista joukkoa, Mirva mietiskeli ja päätti toisten tavoin osoittaa rohkeutta istahtaen kahden miehen keskellä vapaana olevalle tuolille.

Salin päädyssä pienen pöydän takana seisoskeli pitkinen, vaaleine hiuksineen siniseen kietaisuhameeseen pukeutunut keski-ikäinen nainen selaillen pöydällä olevia papereita. Vieressä tutki pitkä, mustakiharainen mies paitahihasillaan ja valkoisine housuineen tietokoneen

näyttää, nosti lopulta katseensa ja silmäili kirkkailla, suklaanruskeilla silmillään vaitonaista, odotusta kihelmöivää joukkoa pitkän pöydän ääressä.

– Jaaha, kaikki taitavat olla paikalla. Tervetuloa Katajaniemen Toivonrantaan! Olen Miika Olin, teidän toinen ohjaajanne, teologi koulutukseltani. Olen siirtynyt päätoimiseksi kouluttajaksi, siinä sivussa kirjoittelen. Aloitamme nyt tervetulokahveilla, siirrymme sen jälkeen eteisen toiselle puolelle luentuhuoneeseemme, jossa tulemme pitämään kurssipäivämme. Tässä sivupöydällä on tarjolla pullat ja keksit, kahvia ja teetä löytyy kannuista. Olkaa hyvä, käykää ottamassa, niin pääsemme jatka-

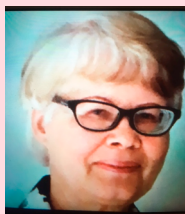
maan.

Kun jokainen oli hakenut nautiskelujuomat ja pullat eteensä, Miikan vierellä seisoskellut nainen lopetti paperipinojensa tutkimisen, pyyhkäisi tutkivan katseen joukon läpi, väläytti iloisen hymyn ja tervehti:

– Tervetuloa kaikille! Olen Tellervo Olin, hyvinvointiohjaaja. Mieheni Miikan kanssa olemme pitäneet koulutuksia täällä Katajaniemessä jo kahdeksan vuoden ajan. Jotkut palaavat tänne joka vuosi joko jatkokursseille tai paneutuvat erilaisiin opintopolkuihin. Toivon teidän viihtyvän luonamme ja löytävän kaiken sen, mitä olette tulleet etsimään ja mitä olette kaivanneet elämäänne. Uudistuminen-kurssimme tähtää juuri näiden toiveiden toteutumiseen. Se ei tule olemaan helppoa, varoitin teitä jo tässä vaiheessa. Mitä intensiivisemmin pystytte ja haluatte keskittyä tehtäviin, joita tulette saamaan, sitä suuremmat mahdollisuudet teillä on saavut-

Kurssikeskukseen saapuu eri puolilta Suomea elämäänsä muutosta kaipaava joukko avioparin vetämälle Uudistumis-kurssille. Yllätykselliset tapahtumat ja kohtaamiset kietovat osallistujien kohtalot yhteen sekoittaen niin kurssilaisten kuin ohjaajienkin tulevaisuuden. Vahvojen tunteiden koko kirjo vetää myötäelämään tapahtumien pyörteisiin säilyttäen muutosten jännitteen viimeisille sivuille saakka.

Romaani on opaskirja muutosta ja vuorovaikutustaitoja tarvitseville etsijöille. Välineiksi tarjotaan NLP-metodia, enneagrammin ja psykografian persoonallisuustyyppien luokituksia sekä unien analysointia.

Pirjo Pesonen on valkeakoskelainen eläkeläinen. Terveystieteiden ammattilaisena hän on toteuttanut hoitotyötä hierojana, luontaisterapeuttina ja NLP-practitionerina sekä toiminut lähetysjärjestössä vapaaehtoistyöntekijänä ja suorittanut enneagrammiopintoja Suomen Enneagrammiyhdistys ry:n jäsenenä.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi